

РЕШЕНИЕ

№ 25400

гр. София, 25.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова
Мария Стоева

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разглежда дело номер **5028** по описа за **2025** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение № 1279 от 04. 04. 2025 г. по НАХД № 18243 / 2024 г., Софийски районен съд, НО - 130 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 794061-F790008 / 28. 10. 2024 г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“ в Дирекция „Оперативни дейности“, при Главна дирекция „Фискален контрол“ на ЦУ на НАП, с което на „Тръмпър“ ЕООД, [населено място], за нарушение на чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, е наложена имуществена санкция в размер на 1300 лв., на основание чл. 185, ал. 1 от ЗДДС.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от процесуалния представител на „Тръмпър“ ЕООД, с която се моли да бъде отменено решението на СРС като неправилно поради нарушение на материалния закон и съществени процесуални нарушения. Алтернативно се излагат доводи за намаление на наложената санкция до минималния размер.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените съображения. Претендира разноските по делото.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, от надлежна страна, която има

право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, въззивния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля С. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция, не са ангажирани писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правни констатации на районния съд.

Установено е, че на 09. 09. 2024 г. при извършена проверка от служители на ТД на НАП С. в търговски обект – склад № 58, стопанисван от „Тръмпър“ ЕООД, находящ се в [населено място], [улица], при покупката на 3 броя касетки със сливи с тегло 36,950 кг. на обща стойност 85 лв. не е издаден касов бон от фискално устройство, каквото имало работещо в обекта.

Резултатите от проверката били отразени в протокол за извършена проверка, като на 25. 09. 2024 г. се съставил АУАН, връчен на същата дата срещу подпис на управителя на дружеството, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 794061-F790008 / 28. 10. 2024 г. от началник отдел „Оперативни дейности“.

Описаната фактическа обстановка е потвърдена от актосъставителя С., като. показанията му са кредитирани от въззивния съд като ясни, убедителни и съответстващи на приложените и приети от съда писмени доказателства.

Въз основа на така събраните доказателства, СРС е направил извод, че НП е издадено от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия. Приел е, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а при съставянето на АУАН и издаването на спорното НП са спазени изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. По същество на спора въззивния съд е изложил съображения, че административнонаказателната отговорност на юридическото лице е ангажирана правилно, като наказващият орган е отчел обществената опасност на конкретното нарушение.

Решението на въззивния съд е правилно.

Доводите на жалбоподателя, залегнали в касационната жалба за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването на АУАН, респ. на НП и в този смисъл, пропуск от страна на въззивния съд да изследва същите, настоящия касационен състав не споделя.

Не са налице нарушения свързани с установената фактическа обстановка, тъй като същата е безспорна и непротиворечива, като ясно е посочено извършеното от касатора нарушение.

В същото време, в закона няма изискване АУАН да се съставя именно в деня на нарушението.

Видно е, че при извършената проверка е съставен протокол за проверката, който на основание чл. 50, ал. 1 от ДОПК, е доказателство за извършените от и пред него действия и изявления и установените факти и обстоятелства.

Установената фактическа обстановка осъществява от обективна и субективна страна нарушението по чл. 118, ал.1 от ЗДДС, предмет на административнонаказателното обвинение. При извършена покупка на стока, не е издаден фискален бон от намиращото се в обекта фискално устройство, поради което правилно е наложено предвиденото в закона наказание.

Съдът намира за неоснователни и доводите за намаляване на наложеното наказание до предвидения в закона минимум от 1000 лв. Видно е, че наложеното имуществена санкция в размер на 1300 лв. е в размер близък до минималния такъв, а в същото време са касае за покупка в размер на 85 лв., за която не е издаден фискален бон, поради което и правилно наложената

санкция е над минимума.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, съобразно чл. 218, ал. 1 от АПК, настоящият състав счита, че касационната жалба е изцяло неоснователна.

Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че районният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Процесуалните права на страните не са ограничени и нарушени, а решението е подробно мотивирано, противно на изложените в касационната жалба доводи. Не се констатира твърдяната материална незаконосъобразност, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

Този изход на спора обуславя основателност на претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл.63д, ал.4, вр. ал.1 и ал.5 ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, Административен съд София - град -XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1279 от 04. 04. 2025 г. по НАХД № 18243 / 2024 г. на Софийски районен съд, НО - 130 състав.

ОСЪЖДА „Тръмпър” ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция за приходите – [населено място], [улица], юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.